

Potopis sem pisal zato da se lahko čez čas spomnim kaj in kdaj smo kaj doživeli. Opremljen je z koordinatami ki meni zelo pomagajo če kam gremo. Za te dežele jih nisem našel prav mnogo. Objavljam ga zato ker morda pa bo to komu pomagalo ob obisku teh dežel.

Za pot smo uporabljali več potopisov z foruma. PISCem se zahvaljujemo – videli smo več z njimi kot bi brez njih.

Baltske dežele so nas presenetile. Čeprav imajo Rusko dediščino so veliko bolj podobne skandinavskim državam kot bi pričakovali. Za nas je bil obisk poučen zanimiv in sploh ne preveč naporen. Če bi izpustili obisk Europa parka bi delali dnevno tam 200 do 300 km kar ni prenaporno. Med potjo smo imeli dovolj počitka.

Mi smo uživali upamo da bo še kdo.

2.8.2010 ponedeljek Odhod

Po celodnevni pripravi smo krenili ob 17.30. Kot vedno proti večeru. Ustavili smo se še v Medvodah, da bi kupili veslo za naš raft. Jasno sredi sezone vesel ni. Po kratkem ogledu trgovine smo se odpeljali proti štajerski. Prvotni namen da si ogledamo Budimpešto smo že spremenili in zavili proti Grazu. Na poti smo uredili naš GO box. Imeli smo ga še na preizkusno tablico, ki smo jo dobili ob nakupu kamiona. Ob 22 smo parkirali ob poslovnem centru malo pred mestom (N46,97723 E15,42963). Spanje mirno do 6:00, ko so nas zbudila letala ki so poletala in pristajala z bližnjega letališča. V bistvu dobrodošlo smo vsaj kmalu odšli od tam.

3.8.2010 Bratislava

Po obveznem obisku Metroja (kupili tako ali tako nismo nič samo čas smo zapravljali) smo se odpeljali preko Dunaja do Bratislave. Nekje na pol poti proti Dunaju so avstrijski policaji naredili racijo. Ves promet so preusmerili na parkirišče, kjer so izgleda preverjali plačevanje cestnine. Nas niso ustavili.

Na Slovaški meji smo nabavili OBU enoto za cestninjenje slovaških cest (za kamione nad 3,5 ton jo rabiš – do 3,5 ton je vinjeta).

Proti večeru smo prišli do cilja kjer smo parkirali enih 300 m pred že prej v rozininem potopisu omenjenim Kauflandu. Koordinate iz tega potopisa za parkirišče ob centru mesta so nas pošiljale kakih 30 km iz mesta. Ker temu podatku nismo ravno verjeli smo izbrali drugo lokacijo. Ta nas je vodila proti Kauflandu z druge strani in smo pred njim parkirali ob športnem centru (N48,16364 E17,14313). Ob Kauflandu smo kasneje ugotovili delajo parkirano garažo – torej se tam tako ali tako ne bo dalo več parkirati.

Po parkiranju smo se z kolesi odpeljali do centra mesta. Peljali smo skozi po pločnikih kar je največ kar obvlada naš 6 letni kolesar. Bilo je povsem varno saj so pločniki dovolj široki in večinoma od ceste ločeni z drevoredom. Edino težavo so mu delali robniki na cesti, ki niso prilagojeni kolesarjem.

Po mojem mnenju je skoraj edino kar se splača videti center mesta z gradom.

V centru mesta je edini prevoz tramvaj za ostala vozila je jedro zaprto.

Pri ogledu mesta nas je malo motilo rosenja iz težkih oblakov nad nami. Na srečo se ni ulilo. Ko smo se vrnili do AD smo imeli za danes dovolj in smo se odločili da tu tudi prespimo. Edina težava je bila hrup ene 3 kamionov ki so ponoči odpeljali z tega parkirišča in še vedno niso slišali za Euro motorje.

4.8.1010 Banska Bystrica

Zjutraj smo obvezno morali preiskati Kufland. Nič posebnega – cene iste kot pri nas izbira ista.... Škoda časa. Edina zanimivost je ta da je hrana v restavracijah bistveno cenejša kot pri nas. »Izlet« se je končal z nakupom dveh kosov hrenovke z gorčico in žemljico za 0,9 € pred Kauflandom. Za Kuflandom smo »odkrili« tudi mlekomat (1l mleka 0,6 €) odlično mleko in hkrati cena sprejemljiva.

Že ob 9.30 smo se odpeljali iz Bratislave. Garmin nas je vodil preko Seneca proti Nitri kateri se je izognil proti Banskí bystrici. Imel je neverjetno veselje izbirati stranske ceste. Na poti smo »našli« (tam sem bil leta 1996) (N48,20142 E17,54348) čebelarški muzej. Razstava na prostem vstopnine ni. Zanimivo. Posebej, ker na Slovaškem ne uporabljajo enakih panjev kot mi.

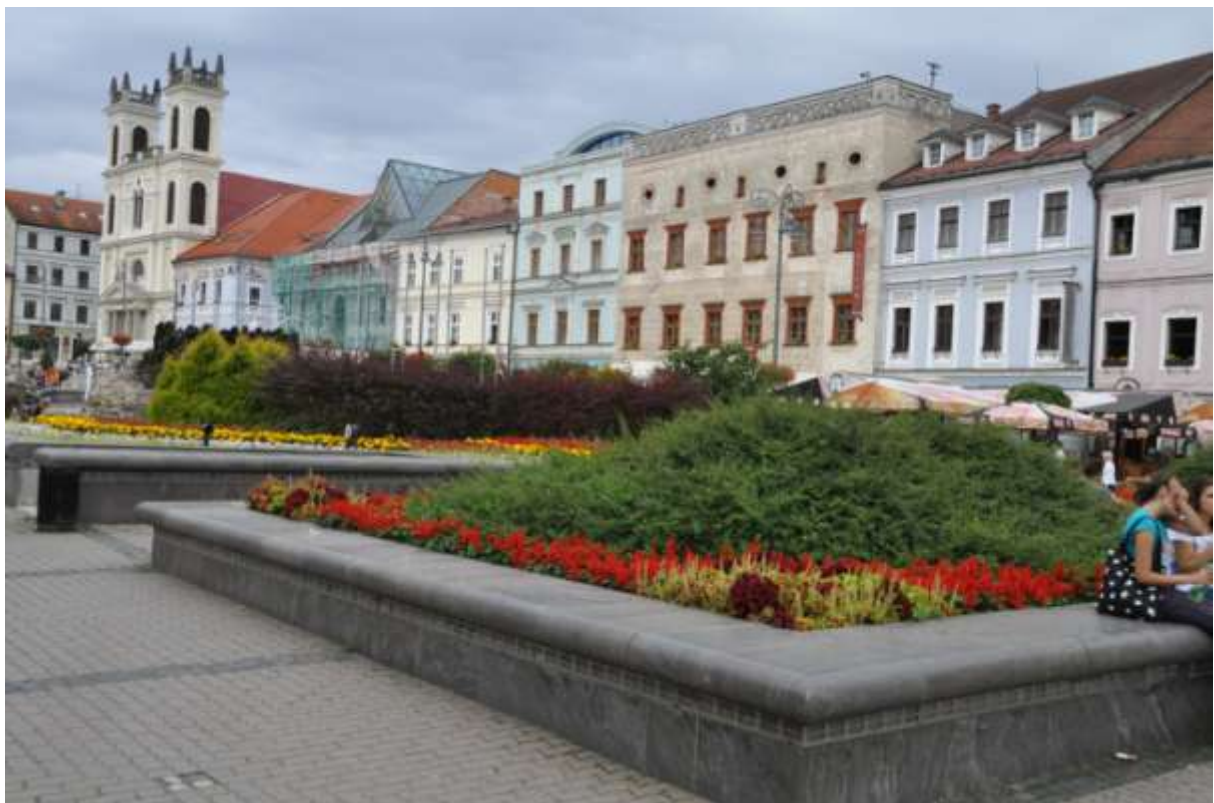

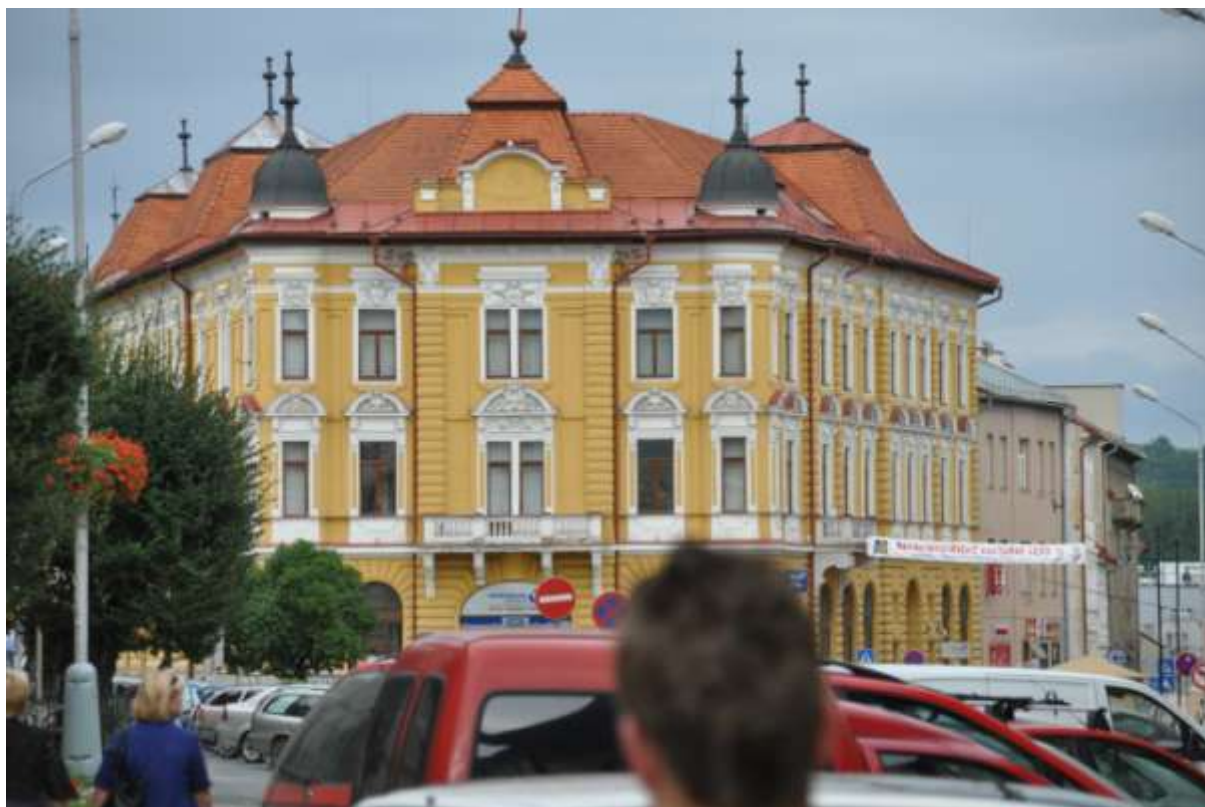
Pot smo po Garminu nadaljevali proti Banski Bystrici. Napredovali smo zelo počasi ceste slabe lahko bi rekel povsem zanič. Ozke z globokimi kolesnicami. Še obnovljene ceste so zanič – kot, da bi peljali po žagah. Pri kosilu sem ugotavljal da bi nas map point peljal po nekaj krajši poti do cilja toda ker je bila razlika samo 8 km se nisem preveč sekiral lepo sem še naprej zaupal garminu. Toda pot se je vse bolj vleeeeeeeeeeeekla. Nekako mi ni šlo v račun kako da za 150 km računa da bomo rabili 4 ure. In končno 20 km pred Bansk Bystrico mi je kapnilo – Garmina sem nastavil na kolo in je temu ustrezno izbiral ceste. Nastavili smo pravilno in »kot bi mignil« smo padli na AC in v Bystrico.

Tam smo v Garmina nastavili center mesta in bilo je čisto jasno da do centra ne bo šlo. Obrnili smo kakih 200 m pred zaprtim delom na rondoju in pričeli iskati parkirišče. Po čisti sreči smo ga našli samo nekaj 100 m proč pri športnem parku (N48,73099 E19,13233). Parkirišče veliko prazno primerno za prenočitev.

Peš smo se odpravili do bližnjega centra mesta. Najkrajša pot vodi skozi nakupovalni center (raj za ženo in otroke – mučenje za glavo družine)

Center je srednjeveški trg z zanimivimi stavbami podoben kot jih najdemo tudi pri nas.

Na sredini trga se bohoti obelisk postavljen že v letu 1945 v čast ruskim osvoboditeljem. Glede na to kar vemo iz zgodovine (in Ruskim »osvobajanju« Čehoslovaške v 50 letih meni nekako ni sodil v zanimivo okolje.

Bil je že večer in čas za spanje. Naredili smo »bojni« posvet. Po informacijah iz potopisov je v rudniku Wieliczka vedno gneča in ker nam gneča ne paše prav zelo smo se odločili da gremo do wieliczke kar takoj.

Na Slovaško Poljski meji smo vrnili OBU enoto za cestninjenje in vrnili so nam polog in večino denarja tako, da smo plačali samo 13 € za vse skupaj. Sicer se jim je zdelo malo čudno, da tako malo – samo to je bila posledica vožnje kot kolesar.

Vtisi Slovaška

Ceste so povsem v razsulu. Skoraj ni nobene ki ne bi imela globokih kolesnic. Večina po katerih smo se vozili je za take kolesnice preozka. Cest skoraj ne popravljajo – delavcev razen na enem kratkem odseku nismo videli. Kar pa je popravljeno pa tudi težko verjameš, da je lahko asfalt tako zanič položen. Meni so bile te ceste čista katastrofa. Edini spodoben odsek ceste je bil od mejnega prehoda do Bratislave (17 km) ker je tam dokaj nova AC.

Pokrajina nam je bila všeč – škoda ker nimamo več časa za turistične ogleda. Ob cestah je dovolj smerokazov za ogleda njihovih znamenitosti. Posebej malo višje ko se začne hribovito področje in je med hribi skritih veliko gradov.

Cene v trgovinah so podobne našim. Hrana v gostilnah in na stojnicah je cenejša od naših.

Komunikacija nam ni delala težav. S Srbohrvaščino se kar dobro razumemo.

Glede na naš cilj potovanja smo se odločili da si Slovaško kot počitniško (bližnjo) destinacijo izberemo ob drugi priložnosti. Zanesljivo se bo dalo uživati 14 dni.

5.8.2010 Wieliczka / Krakow

Ponoči ko smo prihajali v kraj je garmin uspel najti prav vse zakotne ceste ki obstajajo. Ni mi čisto jasno kako je lahko naračunal najkrajši čas po vseh ovinkih ki so bili možni – na koncu je vožnja trajala vsaj pol ure dalj kot če bi šli po AC.

Parkirali smo na parkirišču št 3 (N49,98521 E20,05667) ob še nekaj AD. Parkirišče je čez dan odprto in plačljivo za kombije in avtobuse. Ponoči je zastoj. Ob odhodu nam je ženska hotela računati 60 zlotov (cca 15€) (zato ker smo veliki in smo bili doooooooooolgo tam), kar je dvojna parkirnina za avtobus. Po kratkem prepiru sva se zmenila da plačam samo 30. Na parkirišču je zelo urejen wc v katerega smo spraznili kaseto.

Zjutraj smo si s prvo skupino ogledali rudnik soli (www.kopalnia.pl) . Izbrali smo Poljskega vodnika. Vstopnina za 2 odrasla in 2 otroke je bila 135 zlotov. Z tuje govorečim vodnikom je vstopnina tam okoli 160 zlotov. Poljska skupina gre v rudnik vedno ko se zbere 35 ljudi ali najmanj 1x na uro. Tuje skupine imajo določene ure obiska. Nam je najbolj ustrezalo takoj.

Na koncu smo tudi ugotovili, da je tudi ogled različen. Poljske skupine vstopijo v rudnik po stopnišču do globine 64 m in se potem počasi spustijo do spodnjega nivoja -135 m. Kjer je restavracija in prodajalne spominkov in pijač Tuje skupine zapeljejo z dvigalom dol. Na koncu razpustijo skupine in se potem lahko v tem gostinskem delu zadržuješ kolikor časa želiš. Vrneš se z rudniškim dvigalom. 10 ljudi na kabinco in se prav čudiš kako lahko dajo toliko ljudi notri. Dvigalo ima 4 nadstropja. Zanimiv ogled.

V rudniku lahko slikaš bp. Do najlepše dvorane – tam se za slikanje plača 10 zlotov. Ker je dvorana lepa se mi ni zdelo preveč.

Po kosilu smo se s kolesi odpeljali po kraju. Kraj ni nič posebnega smo pa ugotovili da so Poljaki izredno agresivni vozniki. Ker naš mali kolesar kolesa ne obvlada dobro to ni bil čisto nič prijeten izlet.

Smo pa po dolgem času videli trgovino kakršne so pri nas že izumrle.

Kar hitro smo se odpravili v Krakov. Padli smo ravno v popoldansko konico in zastoj zaradi gradnje ceste. Ker za Krakov nismo imeli kakih koordinat smo kar na slepo zapeljali proti centru mesta. Ko smo bili dovolj blizu (po gostoti ulic na Garminu) smo začeli iskati kakršnokoli parkirišče. Uspelo nam je v prvem poizkusu (N50,06104 E19,97035) kake 2 km od centra mesta. Kasneje smo tam prespali. Čeprav je tik ob glavni cesti je bilo dokaj mirno do jutranjega povečanega prometa.

Krakov smo si proti večeru ogledali z kolesi. Dostop je dokaj ugoden po pločnikih in kolesarskih stezah tudi za otroke.

Prvo glavni trg.

Nato grad Wawel. Samo stavbe. Muzeji in razstave so bili že zaprti. Izgleda, da omejujejo obisk – nekje na blagajni je pisalo koliko vstopnic lahko še prodajo za tisti dan. In prav vse tam je plačljivo – tudi vstop v cerkev. Na koncu so nas v grad kar zaklenili. Na srečo je malo pred nami prišel nek duhovnik in se je z varnostnikom zmenil za odklepanje vrat. Če ga ne bi bilo bi morali kake 2 km okoli da bi prišli do svojih koles, ki smo ji morali prej pustiti pred vstopom v grad. Varnostnik je bil neizprosno - red mora biti pa četudi ni v gradu skoraj nikogar.

Na poti do AD smo večerjali na stojnici

Klobasa poceni in zažgana. Delovni čas od 20 – 3 zjutraj.

6.8.2010 Krakow / Etno park

Zjutraj smo krenili proti Waršavi. Kakih 100 km iz Krakova smo prišli do Etnografskega muzeja (Muzeum wsi Kieleckiej) (skansen@mwk.com.pl). Ko smo v daljavi videli dva mlina na veter je žena takoj rekla ustav't. (N50,76192 E20,43844).

Sam muzej je poceni. Vstopnina 35 zlotov (2 odrasli 1 šolarska ena zastonj (do 7 let) za otroka). Za ogled presenetljivo veliko. Hiše delavnice mlini gospodarska poslopja..... Razpostavljeno na veliki površini med drevjem – ko že misliš, da ni več se ponovno odpre nov del... .

Vsebuje hiše in nastanitev več sto let starih do sodobnih pred kakimi 80 leti.

Za ogled priporočam.

Po ogledu smo nadaljevali v Jura park (iz publikacije 1000 družinskih doživetij).

Med potjo (po »zaslugi« garmina najdemo zanimivo cerkev (N50,99431 E20,81197)

Cerkev seveda zaklenjena. Je pa presenetljivo za kako malo ljudi je narejena tako velika cerkev. Kasneje smo ugotovili da je takih cerkev ogromno in da je skoraj vsaka zanimiva za ogled. Na koncu nimaš niti časa niti veselja za ogled vseh.

Našli smo tudi Garminovo največjo »cvetko« (tole je proglasil za primerno za »medmestni« prevoz).

Potem sem vozil samo še tam, kjer se je meni zdelo pametno (potovali smo hitreje).

V Jura park (N51,01836 E21,54823) smo prišli po zapiranju parka. Parkiramo bp. In si ogledamo dele ki so ponoči dostopni. Ob 20 smo imeli bojni posvet ko nas je zmotil varnostnik. Zanimalo ga je samo ali bomo prenočili – in se je s tem strinjal. Nam pa zadeva sploh ni bila všeč. Na tem prostoru so imeli srečanje motoristov. Hrup je bil neznosen (kdo pa bi spal ob hrupu).

Odločili smo se da si drugi dan ogledamo muzej porcelana v vasi Čmielov. Zato smo se odpeljali kar takoj tja. Na poti smo našli v gozdu zanimiv prostor za prenočevanje. Računali smo na prenočevanje pred muzejem. Pa smo žal ugotovili da je privat in da se s prenočevanjem tam ne strinjajo. Prespali smo malo naprej na avtobusni postaji (N50,88432 E21,53903)

7.8.2010 Jura park

»Budnica«

Odpeljali smo se do muzeja in ugotovili, da smo zelo zgodaj. Odprejo ga šele ob 10 in potem do 10 30 nismo mogli noter, zaradi vodičke..... Vstopnina 50 zlotov(2+2).

Videli smo kako delajo porcelan. Imajo trgovino z njihovimi unikatnimi izdelki. Vse je neverjetno drago (mala skodelica 90 zlotov (23 €)) Slikanje v muzeju se posebej plača (pa ni vredno teh 7 zlotov) .

Morda samo moj občutek. Toda glede ne cene drugih ogledov na Poljskem in temu kar smo videli sem imel občutek da nimajo kaj pokazati za zelo veliko denarja – kot da bi me okradli.

Torej priporočam če še nikoli niste videli kako delajo porcelan. Če pa to poznate pa lahko ogled mirno izpustite.

Vrnili smo se pred Jura park. Tokrat so nas vodili do drugega parkirišča. Dali so nas med avtobuse in zaračunali 5 zlotov (sprejemljivo). Ogledali smo si park. Za fotra veliko bolj zanimivo kot za mladino (kateri je to namenjeno). Našega nadebudneža je pri miru držala samo obljuba da bo šel lahko potem na poletno sankališče.

V sklopu parka je dokaj obširna razstava mineralov. Če veš kaj gledaš zelo zanimivo. Če o tej temi nimaš pojma so to lepi kamni.

Ob jura parku imajo dokaj velik zabaviščni park. Vse je dokaj poceni (glede na to kaj dobiš pri nas za isti denar) plača se ko se odločiš za atrakcijo. Vožnja na sankališču je 7 zlotov če pa kupiš 10 žetonov pa je po 5 zlotov. Mladina se vozi v naročju do 140 cm višine. Plačaš samo en žeton na sanke.

Ogledali smo si tudi spodnji del živalskega vrta. Potem pa nam je v tisti vročini zmanjkalo energije in smo se odpravili na kosilo in nato naprej do Waršawe.

Malo po »zaslugi« garmina veliko zaradi obvozov zaradi gradnje ceste smo v Waršawo prispeli šele ponoči. Odločili smo se za obisk kampa (št 210). Ko nas je receptor videl je imel takoj »poln« kamp. Ni nam ostalo drugega kot da gremo k drugemu kampu (215). In smo malo zaokrožili po mestu (sobota zvečer ni preveč prometa). Hitro som našli plačljivo parkirišče (tudi za kamione) na (N52,21263 E21,01394). Cene imajo visoke. Na dan (od 8 zjutraj do 8 zjutraj naslednji dan) je za kamione 60 zlotov. Mi smo hoteli ostati 24 ur samo nam je hotel zaračunati 120 zlotov. Zdelo se nam je preveč in smo plačali samo 60 do naslednjega dne zjutraj.

8.8.2010 Waršava

Na parkirišču smo zjutraj nalili (motno) vodo. Ker je to doooooooooolgo teklo je parkirni delavec počasi ugotovil da to pa ne more biti zastoj. Začel je klicati šefa ki pa je bil v nedeljo ob 7 zjutraj nedosegljiv. Na koncu sem mu dal kozarec medu in sem lahko šel.

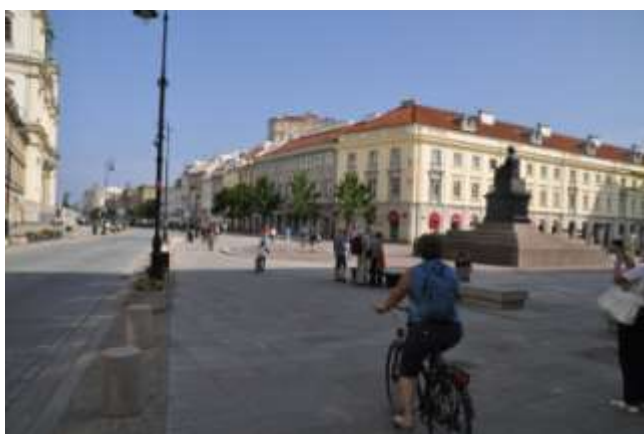
Podnevi je veliko lažje najti parkirišče. Našli smo ga samo kak km preč pred športno dvorano (N52,22251 E21,04358).

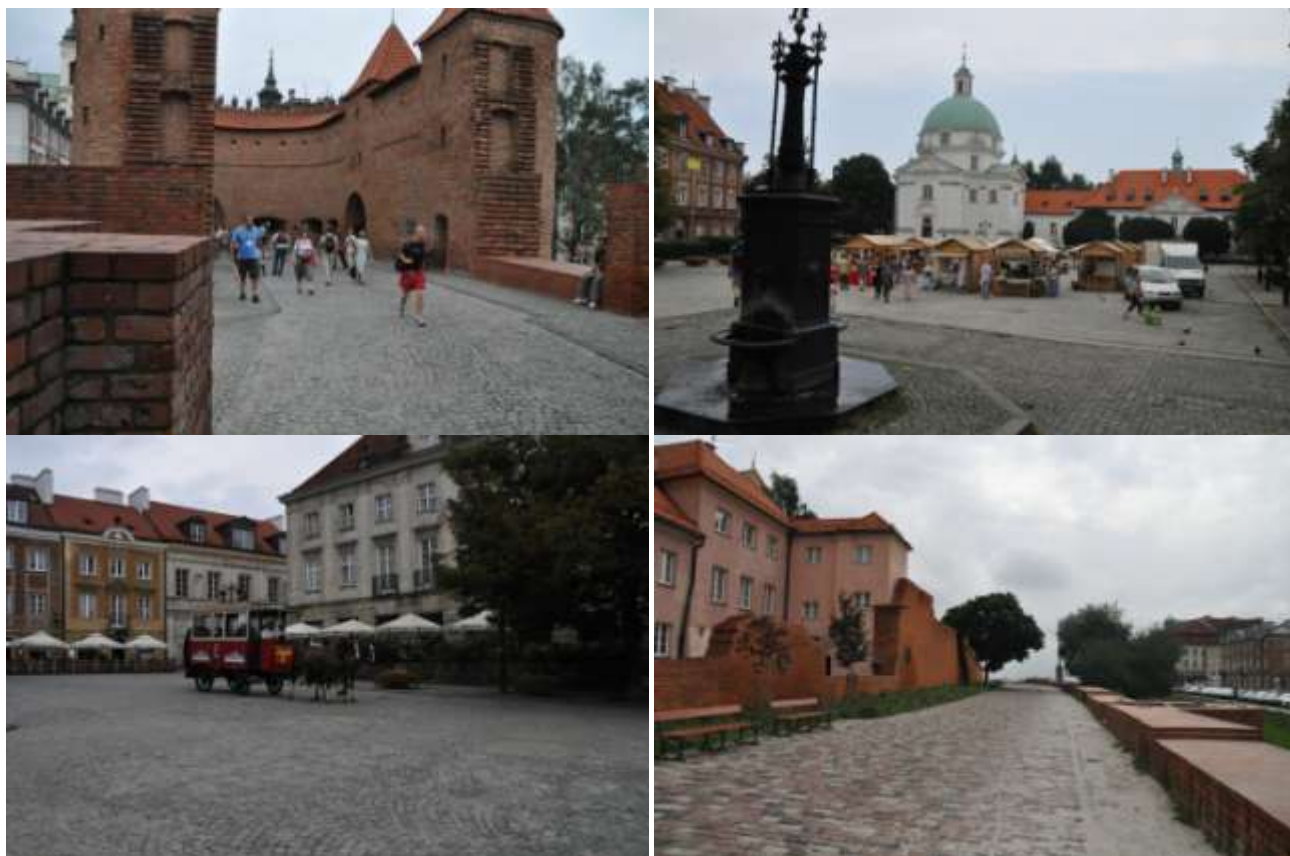
Nato smo se z kolesi ob Wisli po kolesarskih stezah odpravili proti centru mesta. Ko smo že »ugotovili« da ni kaj videti.

Smo našli staro (N52,24965 E21,01187) središče mesta. Malo je odmaknjeno od reke pa ni ravno zelo opazno med vsemi tistimi novejšimi stavbami

Po kosilu gremo naprej proti Litvi. Ker garminu ne verjamem nič več sam določim vmesna mesta in gremo preko Bialystoka, Augustova in Suwalkija. Za kosilo smo se ustavili na mirnem parkirišču sredi gozda (N53,25667 E23,14307).

Litovsko mejo smo prestopili ob 20 In kaj kmalu (kakih 40 km naprej) prenočili na obcestni črpalki.

Vtisi Poljska

Poljske ceste so nas ob vstopu v državo presenetile. Kot bi odrezal je bilo konec zanič asfalta. Ceste gladke in tekoče do Krakova. V Krakovu ko smo odpeljali iz mesta pa se je začelo. Delno katastrofalen asfalt delno nov. Vmes pa gradbišča. Na vsakem koraku je čutiti da se zelo trudijo, da bi uredili svoje ceste. So nekako na pol poti. Obvoze imajo odlično označene – samo kaj ko je obvoz lahko tudi 30 km okoli (to se nam je zgodilo pred mestom Radom).

Od Varšave naprej so bile ceste boljše (morda zato ker smo uporabljali samo ceste prvega reda). Tudi po mestu je bil na stranskih cestah mestoma asfalt bolj podoben makadamu

Cela Poljska je ravninska država (razen malega dela Tatr). Povsod je za gradbeni material samo mivka. V bistvu njihovo stanje cest sploh ni presenetljivo.

Cene v trgovinah so podobne našim. Hrana v gostilnah in restavracijah je poceni. V bistvu me je presenetilo kako je možno, da je usluga tako poceni.

Za Poljsko je pametno pridobiti informacije o turističnih zanimivostih že pred potovanjem. Večina jih je slabo označena in kar na slepo potovati ni ravno uspešno. Sicer ima Map point dokaj dobro označena mesta znamenitosti samo manjka kaj več informacij o kakovosti tega za lažje odločanje.

Cene ogledov so nizke. Edino slabo izkušnjo smo imeli v muzeju keramike. Ostalo je bilo vse zelo ugodno.

Poljsko si bomo ogledali še zgornji del ob povratku. Prav pogosti gostje pa tu ne bomo.

9.8.2 2010 Klaipeda (Litva)

Zjutraj smo po AC nadaljevali mimo Kaunasa do mesta Klaipeda. Ob poti je večkrat tabla o njihovih turističnih zanimivostih. Če bi imeli več časa bi si bilo zanimivo ogledati še kaj.

Tam smo zavili do narodnega parka (Neringos n.p.)

ki je na otoku ravno nasproti mesta. Trajekt 118 din (34,70 €) – smo pač veliki. Peljali smo se proti mestu Nida ki je na skrajnem jugu Litovskega dela otoka (drugi del spada pod Rusko enklavo Kaliningrad) kakih 45 km daleč. Kmalu (po kakih 7 km) so nam hoteli zaračunat vstopnino v park. Cena 150 din. Kot za avtobus z več kot 30 sedeži (za kombije in AD je pol manj – to bi še plačali pa je še to veliko). Saj niso resni. Smo se odločili da za teh nekaj ur ko bomo na otoku to ne plačamo. Smo obrnili in pristali ob obali parkirišče (N55,67723 E21,10446).

Imeli smo prvo kopanje v Baltiku. Temperatura zraka 21 stopinj, voda 20 stopinj. Razen da je bila plaža zaradi vetra in valov zaprta in da so nas reševalci iz vode podili iz nje je bilo kopanje krasno.

V vodi je sama mivka in tako razbrazdana kot valovi nad njo. Zato že relativno slab veter dela visoke valove. Reševalci iz vode pa malo pretiravajo – kot da so v vodi sami neplavalci.

Proti večeru sva se z ženo odpeljala okoli te strani otoka z kolesi. Cel otok je preprežen z asfaltiranimi kolesarskimi potmi. Na Klaipedini strani imajo še Delfinarij, etnografski muzej, nekaj ladij...

Prenočili smo brez težav. WC kaseto smo spraznili v stranišče (brez vode) ki jih je v zaledju plaže vse polno.

Zanimivost tega narodnega parka so ogromni nasipi (v dolžini čez 90 km) ki so jih začeli graditi leta 1804. Za postavitvijo prvih ograj ob morju proti odnašanju mivke. Ko je morje čez čas te ograje zasulo so jih postavili višje na sipine. Tako je sčasoma ta nasip ratal 90 m širok in do 20 m visok in ščiti notranjost otoka pred vodo.

Vtisi Litva

Ceste z oznako A (kar so vse glavne povezave) so odlične. Večinoma obnovljene z EU sredstvi.

Turistične zanimivosti so odlično označene z EU znakom in rjavo tablo.

Poseljenost dežele je redka in prometa je presenetljivo malo tudi v sredini delovnega dne. Skoraj ni kamionov na cesti (proti našim cestam).

Ob dežju je vožnja izven utrjenih cest pustolovščina. Povsod je sama mivka. Sicer imam občutek da je nekoliko drugačna (bolj kompaktna) od naše samo vseeno neverjetno droban pesek.

Njihovega jezika nismo razumeli popolnoma nič. Nekaj smo se zmenili z rokami nekaj po angleško. Prav veliko pa tako nismo rabili.

Cene v trgovinah so primerljive z našimi. Znajo zaračunati kar imajo.

11.8.2010 Ventspilis (Latvija)

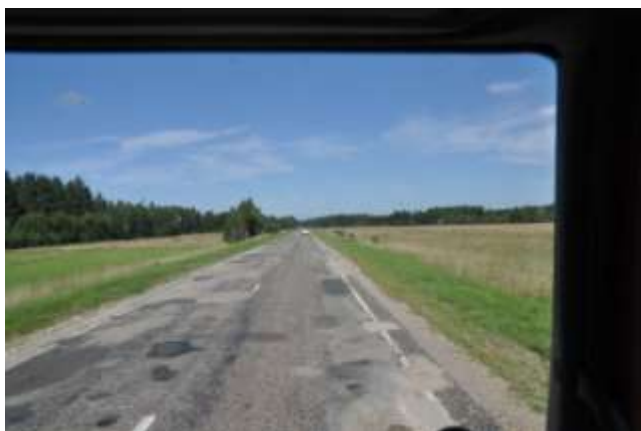
Po jutranjem kopanju

– tokrat je bila samo rumena zastava kar pomeni povečano previdnost (ali »samo« 1 m visoke valove) smo se odpravili po baltski obali do rta Kolka

. Takoj ko smo prečkali Latvijsko mejo je cesta postala pravi obup. Globoke kolesnice so vodile AD. V bistvu je bila vožnja tudi pri nizkih hitrostih izredno nevarna. Na srečo je bila takega asfalta samo kakih 50 km do prvega mesta.

Tak asfalt je bil samo na cesti prvega reda (oznaka A...). Kar je na cestah z veliko kamioni že kar stalnica. Takoj po prvem mestu smo zavili na cesto drugega reda (tromestna številčna oznaka). Asfalt je bil še veliko slabši samo dalo se je peljati s polno hitrostjo. Na teh cestah skoraj ni kolesnic so samo luknje ki so zaflikane kot pri nas pred kakimi 30 leti. Kolesa našega AD so dovolj velika da je prevozil manjše luknje bp.

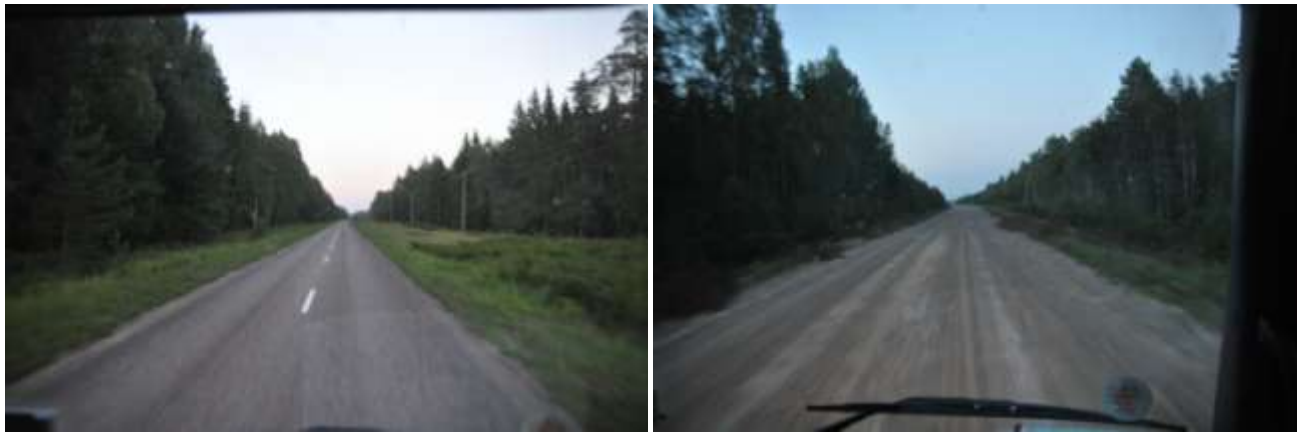
V tem delu poti (vse od Klaipede naprej) je ob cesti neverjetno veliko kampov. Ponekod na nekaj sto m. Torej če bi si kdo želel dopusta v teh krajih to ni noben problem. Nam kampi ne ustrezajo. Kampov je dovolj do Ventspilis naprej pa ne ravno (narodni park jih verjetno omejuje).

Izpustili smo ogled nekaj večjih turističnih središč in si ogledali Ventspilis. Tu je ogromen ladijski tovorni terminal, ki jim omogoča relativno bogastvo. Vse ceste so široke tlakovane z betonskimi tlakovci odlično vzdrževane. Z odličnimi kolesarskimi potmi. Skoraj brez središča mesta. Vsaj takega kot ga poznamo pri nas (zgodovinsko jedro). V bistvu nas je ogled razočaral – sicer urejeno toda tipično komunistično mesto.

Vsekakor smo ugotovili, da tam ne bi spali. Ura je bila že 21 pa je bilo sonce še vedno visoko nad obzorjem. Torej smo se odločili da se odpeljemo do rta Kolka (tudi narodni park).

Cesta vodi skozi nepretrgane gozdove. Na razdalji 70 km je sam kakih 5 odcepov za vasi ob morju. Cesta je ravna (kot skoraj vse ceste od Varšave naprej). Vsekakor nas je presenetila kakovost ceste.

Tako dobre nismo imeli že nekaj sto km. Del je pravkar zgrajen. Manjka jim samo še 14 km asfalta na sredini odseka in 6 km na koncu. Makadam je odlično vzdrževan raven širok brez lukenj. Bp sem vozil 60 km/h. Prometa praktično ni bilo na celnem odseku smo srečali 4 vozila.

Prenočili smo na plačljivem parkirišču (5 Latov (Lat je 0,7 €)– 24 ur) skoraj na koncu rta (N57,75674 E22,60034).

12.8.2010 Kolka

Današnji dan smo porabili za ogled rta Kolka kopanje in počitek. Meni je ta narodni park manj všeč kot prejšnji pri Klaipedi. Čeprav je bistveno bolj naraven in turistično manj onesnažen. Ker smo kakih 200 km severneje je tudi voda veliko bolj mrzla. Hkrati pa je tudi v vodi več alg. Kopati se je sicer dalo samo malo hitreje si iz vode.

Leta 2005 so imeli močno neurje, ki je podrlo kar veliko dreves. Dreves ne odstranjujejo ker so zaščita pred delovanjem morja. Preprečujejo erozijo obale. Slike s severne strani (Rigin zaliv).

Lep primer kako drevo obdrži mivko na obali.

Slike z Zahodne strani (morje).

Pogled na svetilnik z rta.

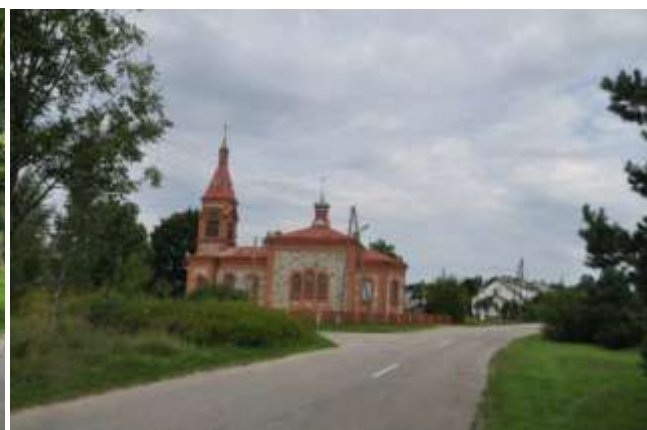

Na rtu je zanimivo kako se lomijo valovi z obeh strani. Zaliv ima svoje valovanje morje svoje.

S kolesi smo se odpeljali do bližnje vasi Kolka. Imajo več trgovin nekaj primernih parkirišč za prenočevanje kamp...

Vrtec.

Zvečer smo se prestavili na drugo brezplačno parkirišče (N57,75654 E22,59128).

Tu je tudi dostop z vozilom do morja. Plaža na tem delu je široka in trda. Teoretično bi bilo možno kampiranje na plaži ki pa ni dovoljeno. Z prvimi sončnimi žarki sta se peljala na plažo dva avtomobila – mislim da kontrola za divje kampiranje. V WC na parkirišču smo tudi odlili kaseto – isto kot da bi jo v gozd.

12.8.2010 Riga

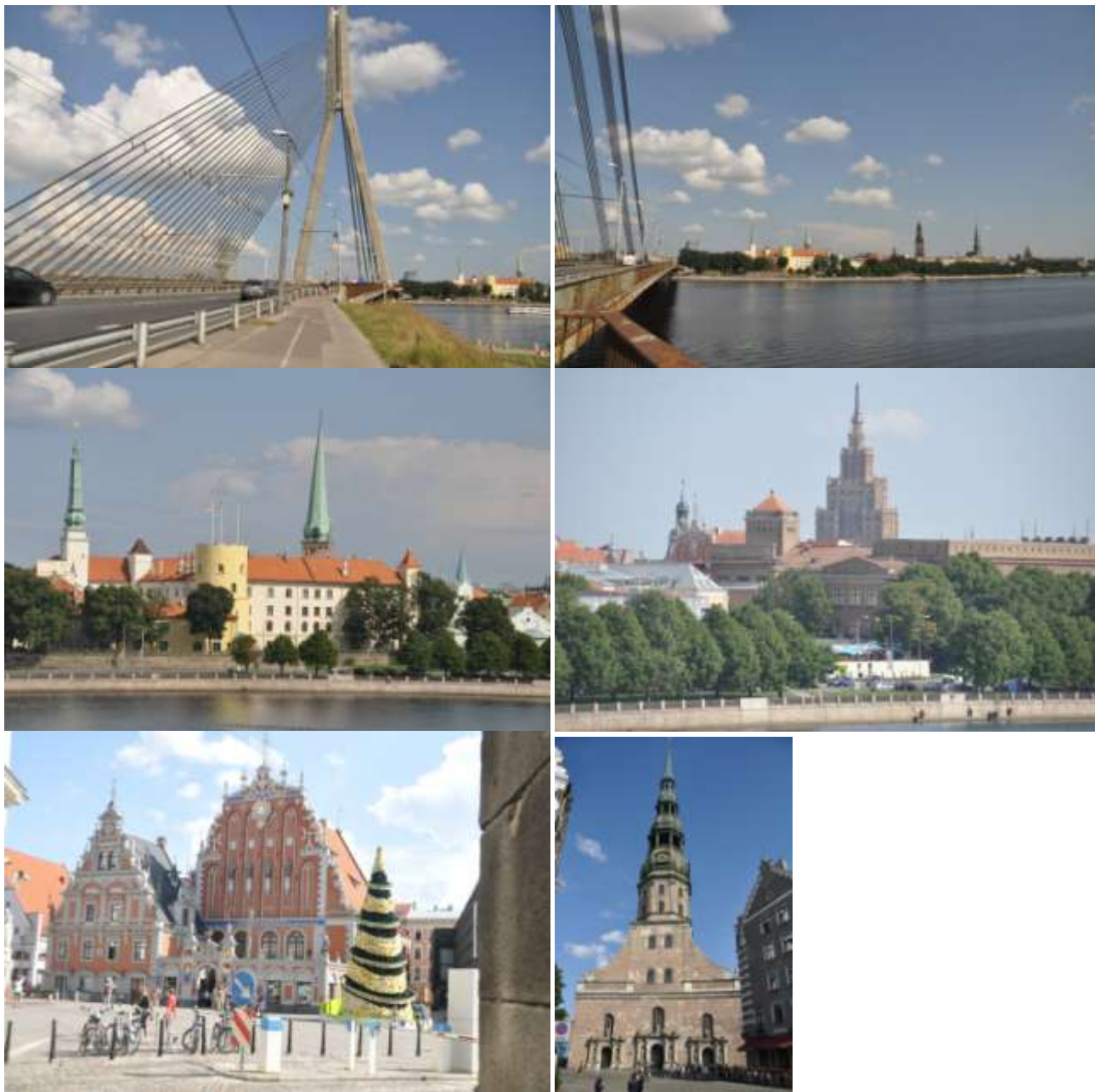
Dokaj zgodaj smo se odpeljali proti Rigi. Kakih 20 km po startu smo nabrali kake pol I borovnic. Malo pozni smo zanje večinoma je vse že pobrano.

Na poti smo videli več nekdanjih predelnih mlinov ki dominirajo nad okolico.

V Rigi smo parkirali za ogled mesta (N56,94879 E24,08637). Plačljivo opustošeno parkirišče. Tam stoji avtomat in pobira po 0,5 Latov za uro. Samo max plačilo je 2,5 Latov za dan. Ogledali smo si staro mestno jedro, ki je samo čez most. Dostopno bi bilo tudi peš – mi smo šli z kolesi. Primerno za prenočevanje – če te hrup ne moti.

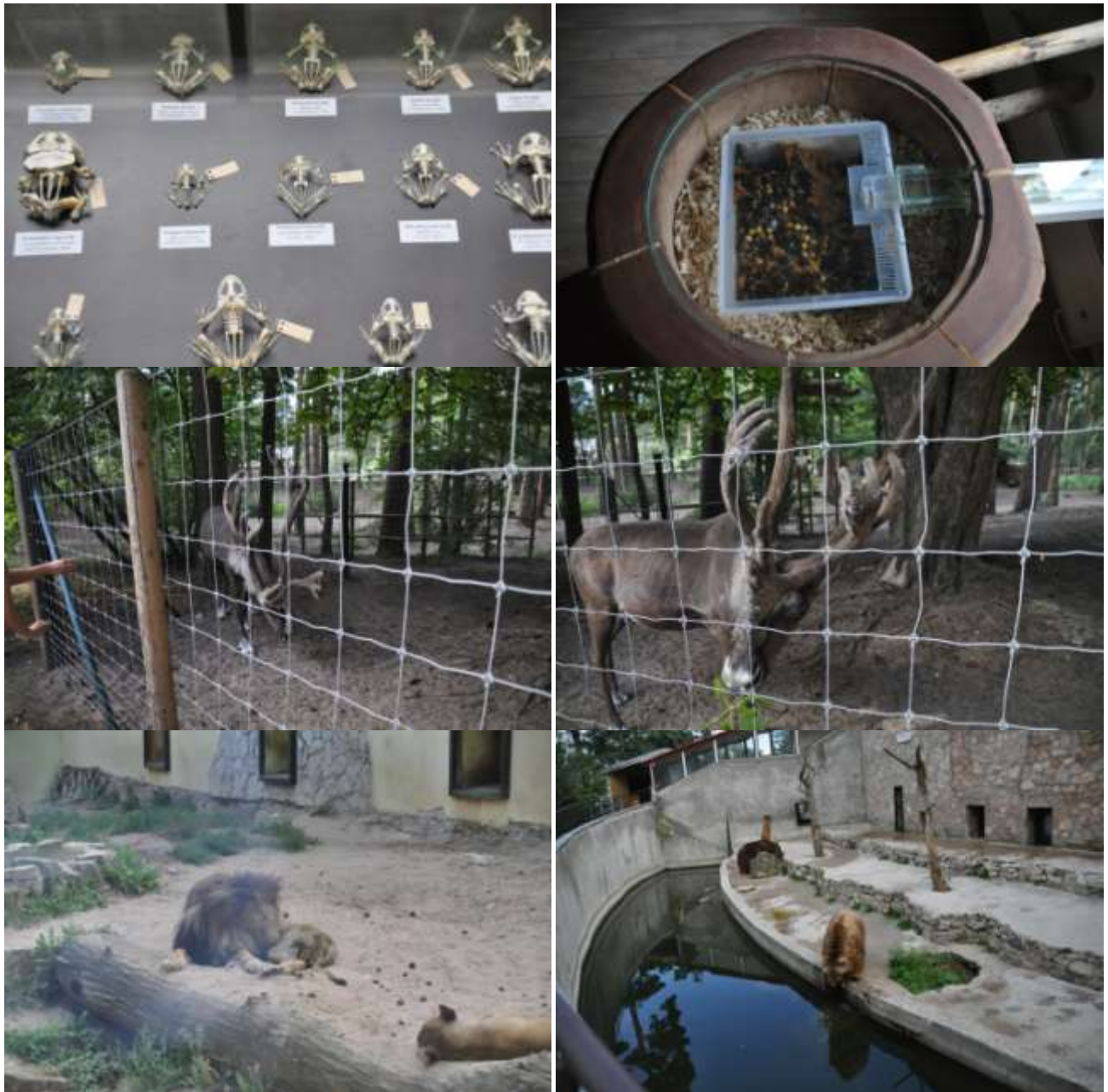
Po ogledu smo se premaknili na (N57,00515 E24,16050) – brezplačno parkirišče v bližini ZOO

Na njihovo parkirišče s tako velikim vozilom ne moremo pa še plačljivo je (2 Lata). Vstopnina v ZOO je 4 late odrasli, dijaki študentje....3 Late.

ZOO (<http://www.rigazoo.lv>) se ponaša z »Najstarejši ZOO na Baltiku«, kar mu je tudi videti. Ima čez 400 živalskih vrst. Nekaj sem jih videl prvič. Če si ravno tu pa rabiš prekinitvev od potovanja zanimiv ogled za 2- 3 ure. Imajo novo ogrado za kamele. Slon jim je leta 2003 crknil in ga sedaj na srečo nimajo več – poslopje v katerem je živel je katastrofa sedaj zbirajo sredstva za novo ogrado za slone.

Ker nas že malo daje utrujenost od potovanja in ker se je temperatura dvignila za 10 stopinj (na 31 stopinj) od prejšnjega dne smo prespali kar na tem parkirišču. To je del Rige ki je zelo podoben rožni dolini v Ljubljani. Družinske vile z veliko zelenja.n

13.8.2010 Riga -Tallinn

Nadaljujemo proti Tallinnu. Kmalu ob cesti opazimo table za muzej na prostem – to mora biti zanimivo. Torej smo se ustavili na (N56,99441 E24,26650). Avtobusno parkirišče muzeja za ob vikendih. Takrat je tam tudi vhod in pobirajo parkirnino. Za nas danes zastoj.

Pred glavnim vhodom so parkirnino pobirali. Vstopnina poceni skupaj 9,5 latov – za 3 en zastonj (premajhen).

Muzej nas je presenetil. Je resnično velik. Za naš okus veliko bolje kot ZOO dan prej. Ustanovljen je bil tam okoli 1930 leta in od takrat je tudi največ eksponatov. Ga zelo dobro vzdržujejo (večina slamnatih streh ni starejša od 10 let). Dodajajo nove eksponate. Veliko hiš je tam starih tudi več sto let.

Urejen je po dobah nastanka hiš in zelo razpotegnjen po gozdu. Za hiter ogled smo rabili 3,5 ure. V posameznem področju je ena oskrbnica ki velikokrat dela spominke in jih kar na licu mesta tudi prodaja. Tako smo videli kako se plete košarice, ročno tkanje na stare statve, izdelavo glinenih posod z njihovimi okraski, pletenje z slamo (oz nekaj podobnega), struženje okraskov na stružnico na nožni pogon, mlatilnico na paro za mlatit žita....

V primerjavi z hišami v poljskem muzeju so te hiše res ogromne. Redkokatera je bila krajša od 20 m. In ožja od 7 m. Vse imajo zidano kuhinjo. Čeprav so vse lesene večina krite s slamo ali s skodlami.

Res zanimivo.

Po malici smo nadaljevali pot. Cesta je končno postala spodobna. Na latvijski strani meje so bile ponekod sicer kolesnice samo nič hudega v Estoniji pa je cesta neverjetno dobra. Sicer ni AC. Samo vozili smo konstantno več kot 90 (dovoljenih 90 za OS vozila). Tako da smo prišli v Talin po moji oceni kako uro pred predvidenim prihodom.

Bil je še dan in smo brez težav našli prostor za prenočevanje (N59,40944 E24,73384).

Ker je bil petek zvečer in še dan smo probali če bi šlo kaj bližje mesta. Torej smo parkirali Približno tule (po map pointu) (N59,42967 E24,74408). Na tem parkirišču je plačevanje na avtomatu rabiš 100 EEK (1€ je 15,6 EEK) za cel dan. Denarja ne vrača. Kazen za neplačilo parkirnine je 450 EEK jaz pa sem imel samo 500 EEK jasno, da nisem nič plačal – kazen je nižja od bankovca.

Naredili smo hitri ogled starega dela mesta (s kolesi).

Po dolgem času nekaj, kar je res veliko in urejeno po naših predstavah. Mesto ima dva stara dela. Najstarejši je na hribčku z katerega je lep razgled. Malo manj star paše vedno za obzidjem pa je pod njim. Prvo smo si ogledali zgornji del kjer smo se tudi orientirali nato pa še spodaj.

Do AD smo se vrnili ob 22 h in se takoj spravili na prenočevalni prostor. Sicer malo hrupno brez sosedov...

14.8.2010 Tallinn ZOO

Zjutraj smo se prestavili pred Zoo (N59,42688 E24,66278) in si ga ogledali. Zoo ima dva vhoda. Nas je Garmin pripkjel pred tistega ki skoraj nima parkirišča, tako da smo parkirali tik ob cesti – tako kot veliko drugih.

Je na veliko večji površini kot zoo v Rigi. Ima velik nov del za koze in slone. Pripravljajo se, da bodo tudi za medvede, tigre in leve naredili nova poslopja. Meni vsekakor lepši živalski vrt.

Popoldne smo se odpeljali proti Narvi. Na poti smo si ogledali še Lahemaa narodni park. Ni čisto nič posebnega razen, da je v njem najvišja točka Estonije. Glede na to, da imamo že dovolj voženj smo se utaborili na šotorišču (N59,66632 E25,70378). Ima urejen WC in odvoz smeti. Glede na to da je brezplačen in povsem v naravi je odličen.

Sicer smo se ob prihodu po moji napaki (3x naprej in nazaj pa še prva kolesa sem obrnil) s prvimi kolesi pogreznili kakih 10 cm v mehko mivko. Z malo kopanja in ker so bila zadnja kolesa na trdnih tleh smo bili hitro spet na trdem.

15.8.2010 Kopanje

Danes smo po malo hrupni noči (neki mladci so imeli 300 m stran malo bolj hrupno zabavo. Porabili za uživanje v čistem toplem morju. Zvečer smo pregledali (s kolesi) še drugo mesto ki je na tem rtu možno za kampiranje in ugotovili da smo po čisti sreči našli najboljše mesto.

Morje je bilo mirno. Plaža in nato morje je tipično za Baltik. Povsod sama mivka. Vstop v vodo je počasen in moraš kar daleč, da ti voda seže do kolen. Nato pa se dokaj hitro spusti do kopalne globine.

Najbolj severni rt Estonije.

16.8.2010 Domov

Dan smo porabili za prevoz proti domu. Preko Tartuja do Rige. Prenočili smo pred etno muzejem.

Na meji med Estonijo in Latvijo smo porabili na črpalki (N57,78962 E26,050054 Statoil (ne Lukoil)) zadnje Krone in natočili (sicer ne preveč čisto) vodo. Imajo dober pritisk in je trajalo samo kakih 20 min.

17.8.2010 Aglona Bazilika

Odpeljali smo se do Aglone. Kjer imajo izgleda romarsko središče. Ceste do tja so po Garnminu katastrofa. Po map pointu pa čisto OK (samo 20 km več je – pa kaka minuta manj). Vozili smo se tudi po makadamskih cestah (40 km).

Do Vilnusa smo prišli zvečer tik pred temo. Parkirali smo na obali reke na (N54,69477 E25,26627). Ker smo se odločili da gremo v petek v Rust v Europa park smo si mesto ogledali samo z kolesi ponoči. Slikali nismo nič, ker sem pozabil fotoaparat v AD.

Mesto je neverjetno čisto in lepo urejeno. Se ga splača obiskati in ogledati. Samo zanj si je nujno vzeti cel dan. Je veliko in ima kaj pokazati.

18.8.2010 Pot v Berlin

Peljali smo od Vilnusa proti Berlinu. Naredil ismo 920 km in prenočili na cestnem počivališču kakih 40 km pred Poljsko – Nemško mejo. Po Litvi cesta v redu. Po Poljski pa poznana katastrofa. Okoli Varšave je zapovedan kamionski obvoz – smo ga uporabili ker se je še celo Garmin strinjal z mano da v mesto ni za lesti. Samo ceste so vseeno obup. Kakih 300 km pred mejo se začne AC ki je dolga okoli 250 km. To je bil edini spodoben odsek na tej relaciji po Poljski. 70 km pred mejo je odsek ki ga še gradijo – gradbišče. In ko je padla noč sem imel vožnje dovolj in preveč.

19.8.2010 Berlin

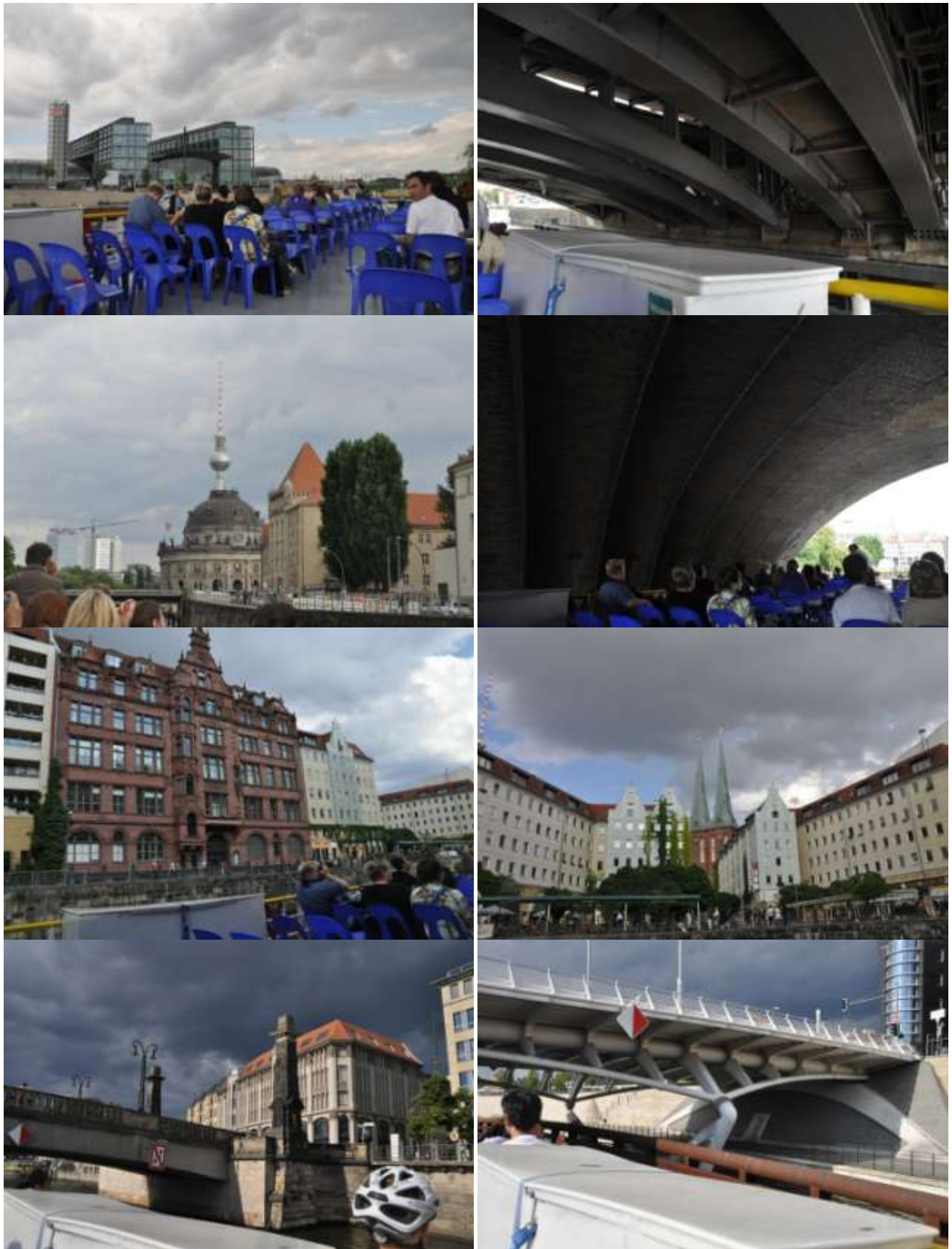
Zjutraj smo nadaljevali pot v Berlin. Vzeli smo gostoljublje Steinbocka in sina (PZA (N52.499240 E13.399388) se sparkirali in odšli na kolesarski ogled mesta.

Prvo smo našli brandenburška vrata in nato s e vsedli na avtobus za ogled mesta.

Ko smo to zaključili smo se vsedli še na ladjico in ponovili vajo – pod Berlinskimi mostovi.

Ker je bil že večer smo se vrnili do AD in sva z Niko sama nadaljeval raziskovanje v drugo smer. Našla sva bolj priljudno in slikovito četrt (večinoma Turško) z kupom malih trgovin in lokalov. Zelo zanimivo.

19.8.2010 pot v Rust

Dan smo porabili da smo v Minhnu pobrali še Ano in Evo in prišli proti večeru v Rust.

20.8.2010 in 21.8.2010 Rust

Zabava v parku in zvečer odhod proti Minhnu. Kjer smo prespali.

22.8.2010

Še ogled Minhna z podzemno železnico sprehod po centru mesta in odhod do Salzburga..

23.8.2010 domov

Končno gremo domov. En dan prepozno.

Baltske dežele

Bili smo prijetno presenečeni. V bistvu države z močno Rusko dediščino zelo spominjajo na Skandinavske države.

Ceste so z izjemami dobre do odlične (vsaj tiste po katerih smo se mi vozili. Posebno v Estoniji in Litvi so zelo dobre. Malo manj v Latviji. Sicer jim na manj pomembnih cestah še manjka kak asfalt..... Pač dediščina Rusije.

Mesta so zelo urejena čista zanimiva. Sicer smo zanj imeli najmanj časa samo nam je bil Vilnius še najbolj všeč.

Nekje v Estoniji sem ugotovil kaj me moti – bilo je pomanjkanje malih avtov. Sicer prometa ni veliko samo kar pa ga je so tam sami veliki avti. Sicer je to včasih delovalo kot Nemški odpad samo vseeno vse četudi je bilo staro je bilo veliko.

Avtodomarstvo tam ni razvito. Zato se noben nič ne sekira če AD postaviš na prostor kjer ga ne bi v drugih državah. Potovanje je enostavno in prostorov za parkiranje je ogromno. Vsa mesta so dokaj odprta tako da nikoli nismo imeli težav z parkiranjem.

Po drugi strani pa je tam vodo malo težje dobiti. Da bi kar tekla iz kake cevi ni govora. Infrastrukture za Ad pa ni (razen v kampih – ki jih pa mi ne maramo).

Verjetno se bomo še kdaj vrnili.

Naredili smo 6950 km. Od tega od Minhna do Rusta in nazaj točno 800 km. Tako da smo za baltske države naredili 6150 km.

Nafta je po isti ceni kot pri nas z odstopanjem do kakih 10 %. Še najcenejša je bila v Hoferju pri Salzburgu (1,023 €).

Cestnin skoraj ni.

Avstrija – poznano

Slovaška 13 € za kamion.

Poljska 3x29 zlotov.

Litva 3x7 € (Samo kamioni)

Ostalo nič.

Pa nekaj vstopnin.

V bistvu ko odštejemo nafto zelo poceni dopust.